

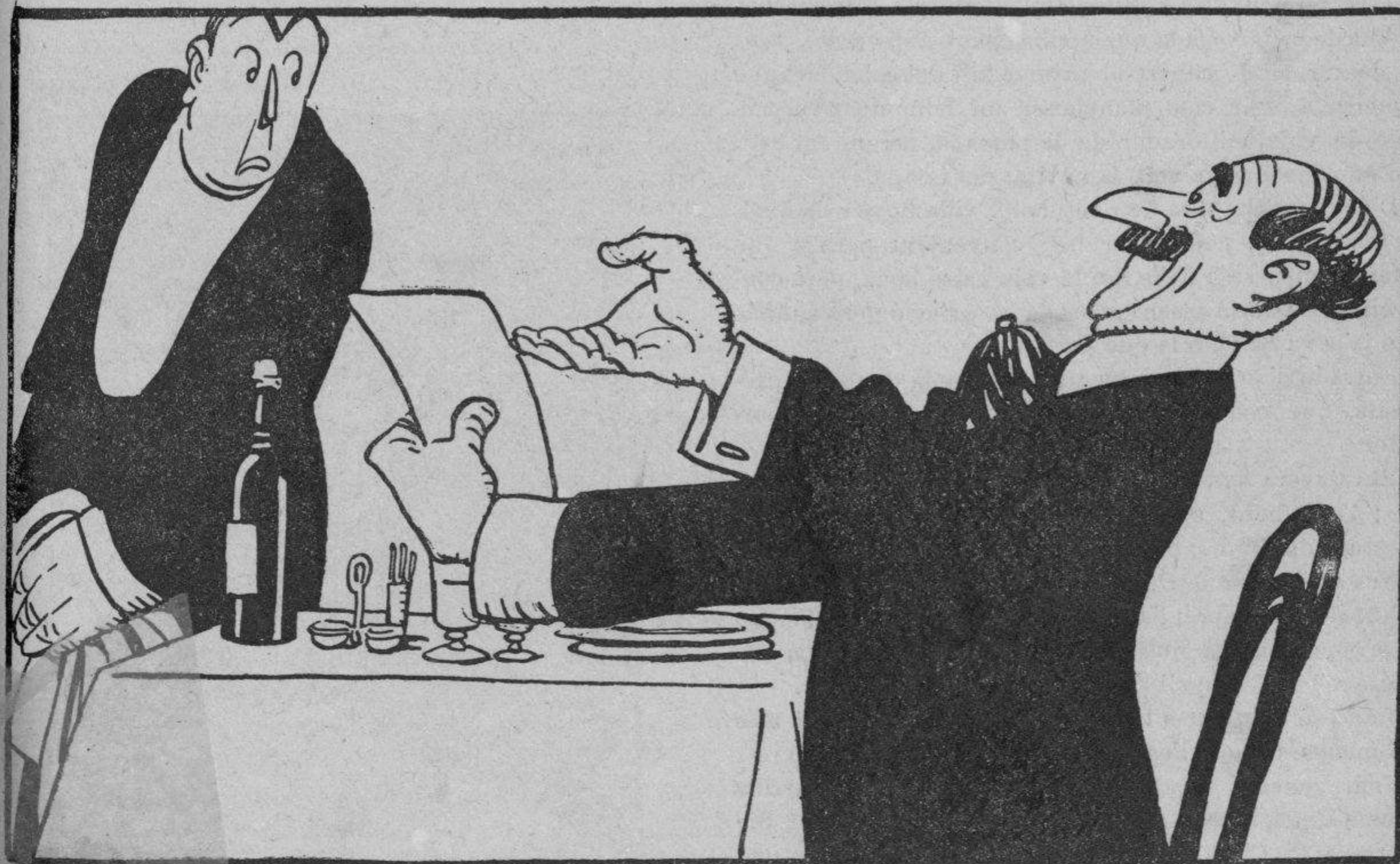
MONDIAL HUMOR

10 CTS.

Redacció i Administració: Carrer de Mallorca, 192

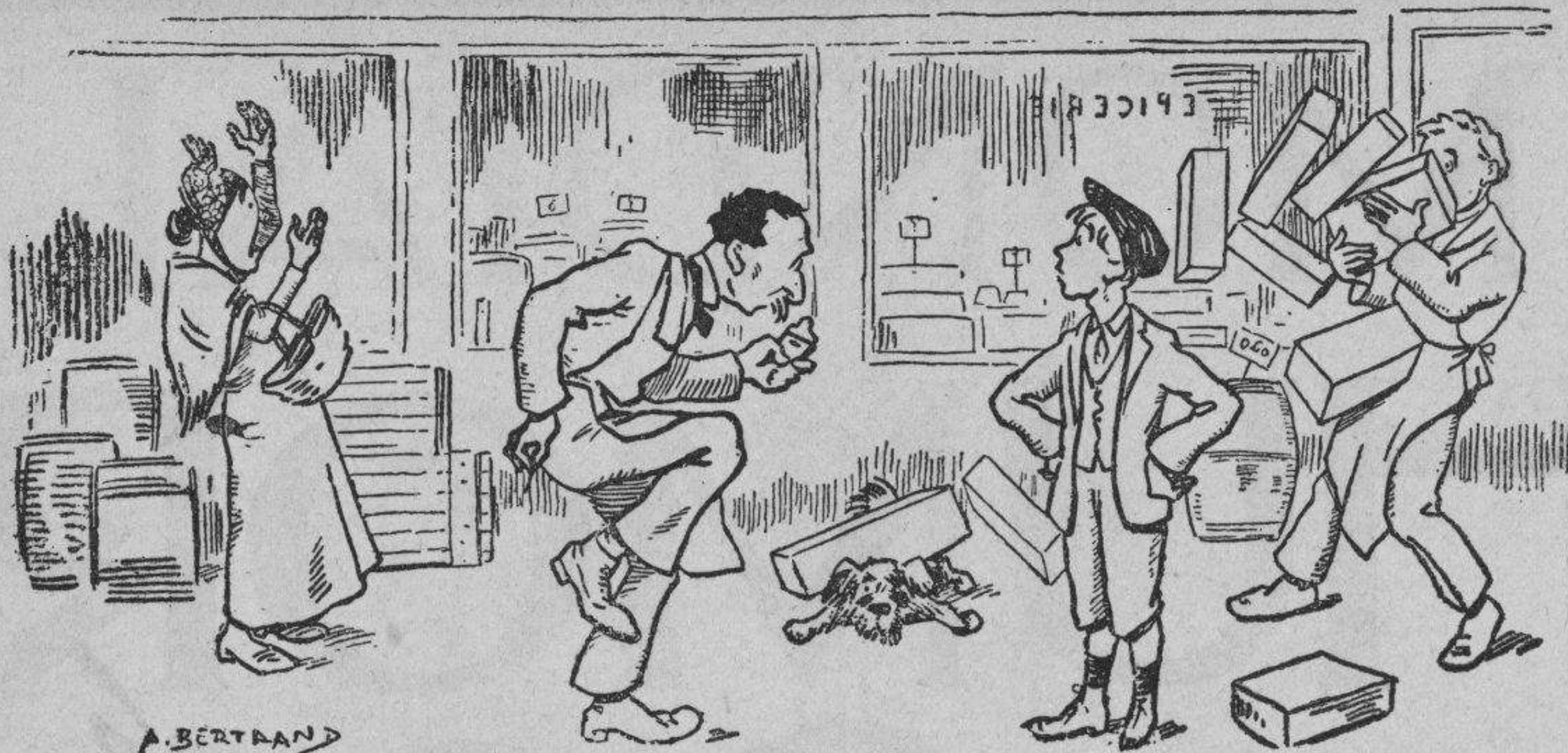
10 CTS.

UN PLAT NOU

- Moço : porti-m un plat de faltes d'ortografia.
- No n'hi ha, d'això, senyoret.
- Doncs, perquè les posen a la llista?

MONDIAL HUMOR

— La mare'm fa tornar els mistos, perquè diu que no valen res.
El venedor frega un misto sobre les seves calces i s'encèn. — No ho veus? Son de primera, aquets mistos.
 — Ah, potser sí que's pensa que la meva mare li vindrà a rascar el darrera cada cop que necessitarà fer foc!

(De *Le Sourire*, de París)

CRÒNIQUES FRÍVOLES

Any nou... vida vella

Anem a entrar a l'any nou, es a dir al nou, al dotze, que es el nou... En fi, que ja m'entenen; i, com de consuetud de cada vegada que arriba semblant ocasió, tant es deixar al descobert el primer full del calendari que comença a regir, com planejar-se un hom un nou mètode de vida millorador de la passada, perquè tot estigui en consonancia amb la novitat del temps.

D'aquí aquella dita de «any nou... vida nova», la qual, de realitzar-se, podria ser ben convenient pera'ls que estan a dispesa i no'ls fan la vida gaire bona, però confessin que podria esser arriscada la variació pera aquells que ja'ls va be amb la que porten.

Entrada d'any pot dir-se que es entrada de bons propòsits, que poques vegades solen fer-se efectius al portador.

El calavera fixa en l'any nou el terme dels seus desordes; l'estudiant, aplaça pera cap d'any la solemnia obertura de llibres; el jugador promet despedir-se de les cartes al caure la darrera batalla de les dotze de la nit del 31 de Desembre; l'adorador de Bacus jura no fer cap més copa, encara que sigui vidrier, des del precís instant que'l gall senyali l'albada del primer de Janer.

Jo no sé quin encís té això de l'any nou, que, qui més qui menys, tothom l'espera amb fins de regeneració.

Tant general es aquesta aspiració que un hom arriba a teme-s que, de Nadal a Sant Esteve, dic, de Sant Silvestre a la Circumcissió, el món se converteixi en una mena de Gran Trapa, i que'ls ciutadans se transformin en frares, per gats dels ídems que hagin estat abans.

I fins, si tant m'apuren, m'arriscaré a dir que quelcom

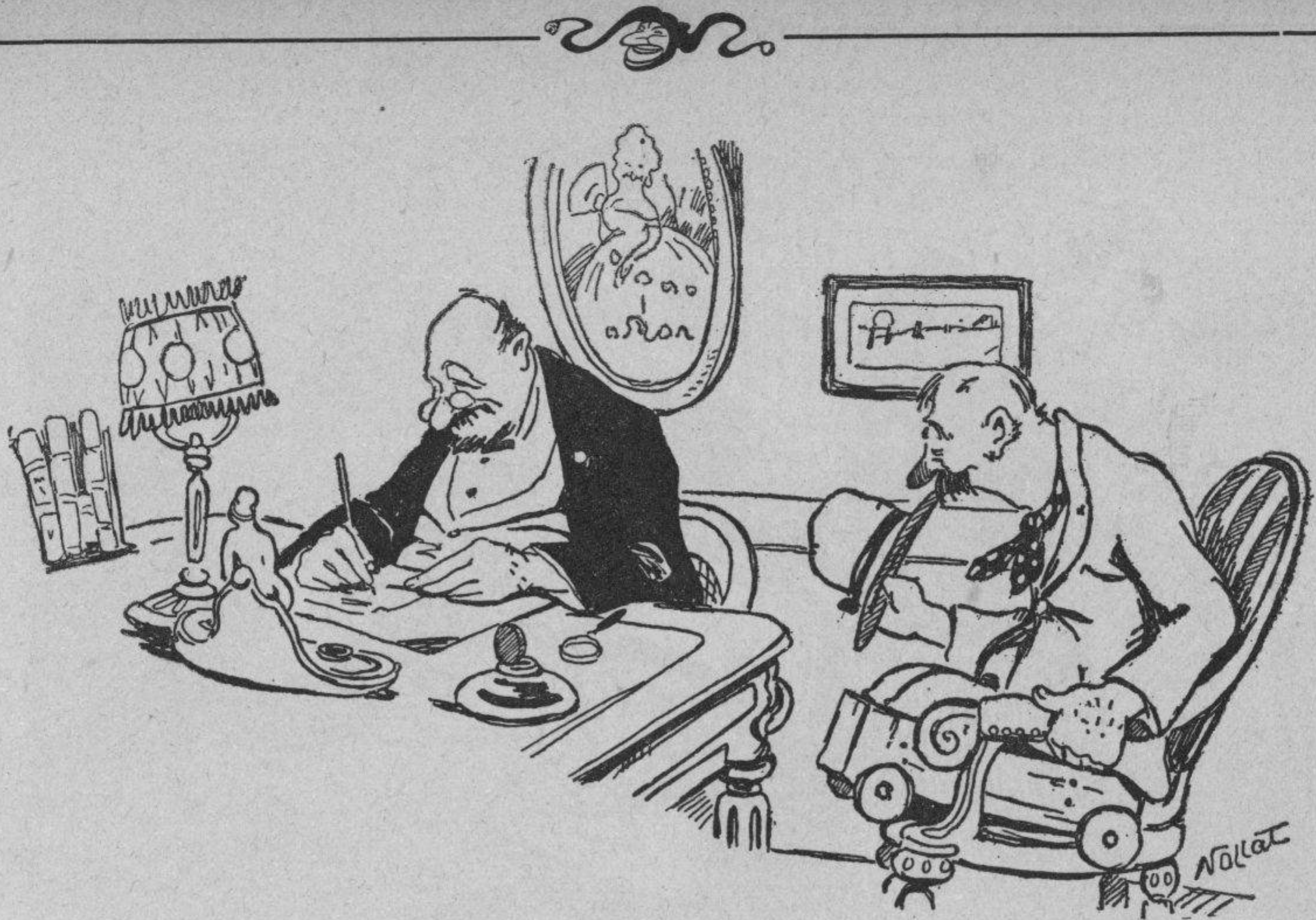
d'això succeeix, encara que sigui per hores comptades.

A lo millor se trobaran, aquests dies, amb qualsevol bústara d'aquests que si no la fan es per què no poden, i a la primera mirada que li decanten ja observaran en ell una metamòrfosi que ni la del *hombre convertido en tapón*.

— Trobo que en lloc d'escopeta hauria estat millor que m'hagués endut paraigües.

(De *Le Sourire*, de París)

AL CONSULTORI

— Pendrà un bany de peus amb mostaça, lo més calent possible.

(De *Le Sourire*, de Paris)

L'emprenen, i per mica que li toquin el botet se'ls descantellarà amb una serie de filosofies fúnebres més propries pera ser considerades portant vesta i cucurulla que no pas americana etxurada: que si la vida es un lloc de desterro; que si els devers de l'home; que si la moral està perduda... La qual, en boca d'un que té més coneixuts a la «Lluna» que no pas a Sant Felip Neri no deixa d'esser cosa anòmala i extraordinaria.

— Corolons, te desconec! — li diran vostès. — ¿Que has tingut algun desengany, que't veig tant aburrit de la vida?

Res d'això, però... fill, som a any nou, y ja sabs que «any nou, vida nova». No estic per més disbauxes, perquè jo entenc que les circumstancies de la vida de l'home...

I si no fugen els clavarà entre cap i coll una homilia que ni en uns exercicis espirituals.

Això no serà obstacle pera que, al cap d'uns quants dies, trobin el mateix subjecte portant altre cop el berret de gairell, les mans a la butxaca i el cigarro de través, tirant floretes a les xicotes, escridaçant als amics i retirant a l'hora de llevar-se.

— I doncs, Corolons, ¿què s'ha fet allò d'«any nou, vida nova»?

— Encara hi estic: però no'n manquen pocs ni gaires de dies d'aquí a l'any nou!

Un cafeter propietari de billars té observat que cada any, a començaments de Janer, la parroquia escolar brilla completament per la seva absència, però el cafeter somriu mefistofèlicament. I, en efecte, encara no arriba

la setmana dels barbuts que ja'ls tacs tornen a anar en dança, els sets alpanyo's prodiguen que es un gust, i les boles, bestretes de les que vindran pel juny, no pasen de fer l'argent-viu mentres quedi un sol catedràtic que expliqui.

— Que ha estat malalt? Fa molt mala caral
— No, senyor: es que m'he casat.

(Del *Puck*, de New-York)

— Però aquell senyor, no gasta dents postices?
 — Perquè? Si es vegetariana?

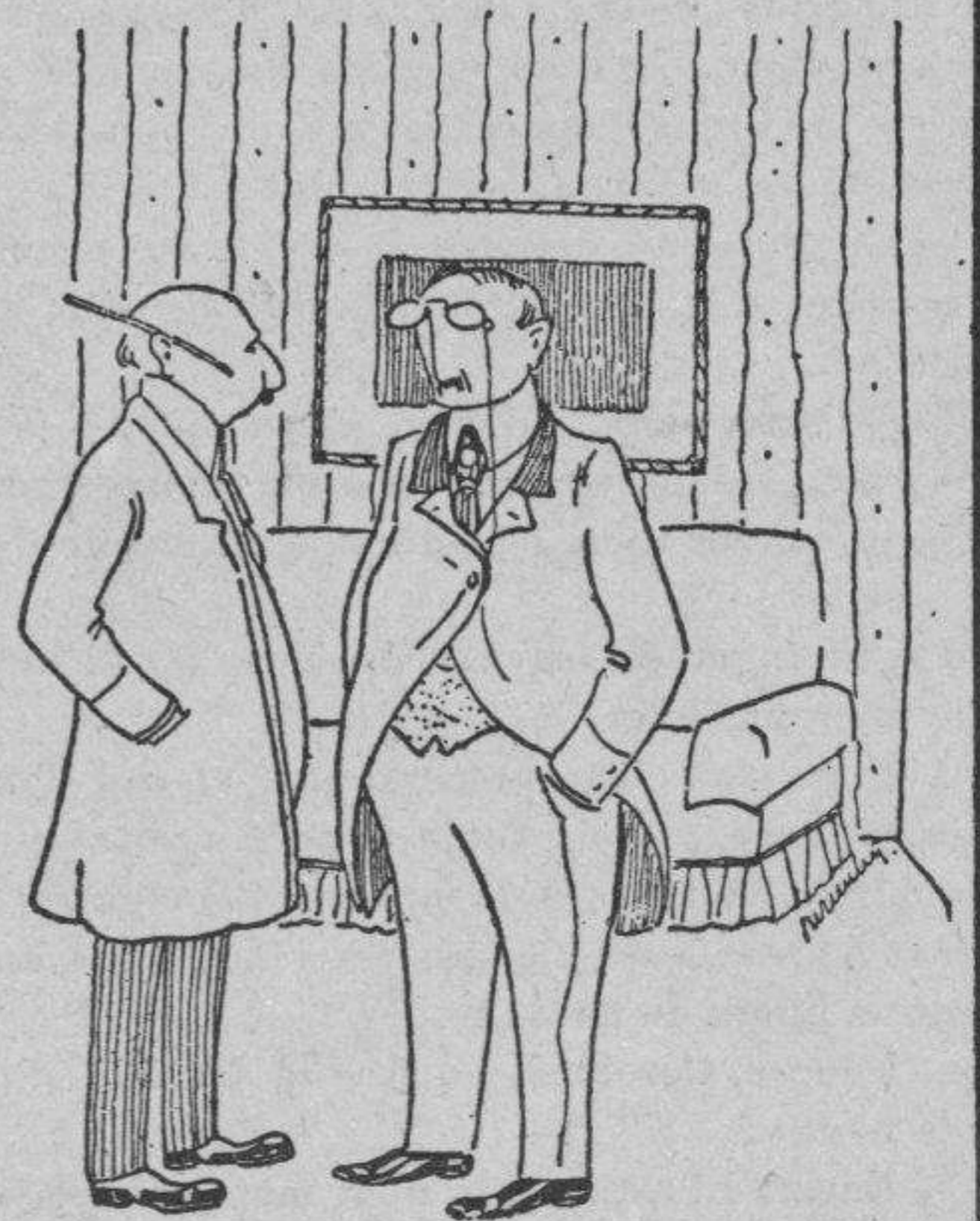
(Del *Punch*, de Londres)

ELS DOS CECS

— I aquell altre cec que's posava aquí abans,
 què s'ha fet?
 — No ho sé; ja fa temps que no'ns veiem.

(De *Le Journal*, de París)

— I com s'anomenarà la futura escola d'art
 modern?
 — Els impertinentistes!

(Del *Jugend*, de Munich)

— La mare'm fa tornar aquests ous perquè són passats, però com que vostè m'ha dit que eren d'avui, m'ha encarregat que'ls que ara'm dongui siguin de demà.

(Del *The Sketch*, de Londres)

¡Oh inconstància de la humana naturalesa! Yo mateix, que'm ting per un esperit més fort que l'aiguarent de Valls, a l'aixecar-me del llit el dia primer d'any vaig fer-me, aixís mateix, un propòsit més seriós que un president d'Audiència, però ja ho veuen: tot just som a dos i ja totes aquelles bones intencions se n'han anant en fum.

I ara no's creguin que això del fum sigui un dir; no, senyors: es un fet, perquè precisament el meu propòsit consistia en no fumar més enllà de vuit cigarrets diaris, i encara no havíem arribat a mitgdia del d'air, que'l paquet de cinquanta estava més escurat que una butxaca de contribuient.

Jo'm penso que, si fa o no fa, a tots vostès els haurà passat quelcom per l'estil, i que, tal com jo, estaran avergonyits de la propria volubilitat i feblesa.

Després d'aquesta trista experiència ignoro si persistiran encara en fer-se nous propòsits a realitzar l'any prop-venent, però lo que es jo no vull amargar-me una altra vegada amb la convicció de la meva propria falta de voluntat.

Que jo sàpiga, de tots els que s'han proposat quelcom en arribant la nova anyada, no més un ha conseguit scri-tir-se amb la seva: un fulano que va quedar cessant per Nadal i va proposar-se no pagar el pis des d'any nou, i va complir com un home; la sola contra la va tenir en que'l propietari s'havia proposat, precisament aquell any mateix, no deixar endarrerir els llogaters més enllà

d'un trimestre, i el va invitar a sortir al carrer a fruit les delícies de la primavera en una esplèndida matinada del mes d'Abril.

Però això són excepcions, ja que, en tant, tinc la seguretat de que'ls propòsits anunciats pera cada entrada d'any no solen realitzar-se, que per no proposar-me res, ni'm vull proposar no ferme cap propòsit, perquè ja'n fora un, que ben segur també'm fallaria.

ARGOS

CINISME IRRITANT

— Te sembla si aquestes són hores de retirar? Són les quatre del matí!

— El teu rellotge deu avançar, Gertrudis, perquè encara falten cinc minuts.

(De *Le Rire*, de París)

Petites curiositats

Modern tatuatge

Nihil novum sub sole, que deia aquell.

Efectivament: no hi ha invent, descobriment científic o innovació, sigui la que's vulgui, que no tingui els seus precedents.

Quan, ara fa quinze anys, va començar a introduir-se a Europa la locomoció automòbil, va haver-hi qui's va entretenir en cercar gravats dels segles XVII o XVIII reproduint les *veras efigies* de carruatges moguts per aparells de rellotgeria o altres enginys, que demostraven que l'originalitat de les noves locomòbils era bon xic disputable. Be es veritat que'ls automòbils que portaven una màquina de *remontoir* a dintre corrien el perill d'atrasar en lloc d'avançar, per mica que les rodes rellotgeres no anessin a l'hora, però en canvi oferien l'aventatge que no mataben tanta gent com els vehicles moguts per benzina.

L'assepsia, el ràdiu, el fonògraf, el conreu de les patates, la llei de la gravitació i la del descans dominical, que's consideraven com a conquestes modernes, ara resulta que

— I n'estás segura, que son promesos?
— Veies si'n són, que ell se l'escolta quan ella li parla de modes, i ella s'escolta an ell quan li parla de foot-ball.

(Del *Lustige-Blätter*, de Berlín)

BONS MOTS

BONA RECOMANACIÓ

Un home carregat de dolor reuma entra a cà l'apotecari i demana un remei.

L'apotecari li dona una ampolleta i li diu:

— Prengui això, que li anirà molt be; jo ja fa quinze anys que no uso altra cosa.

TREIENT LA CEDULA

— Quina edat té, senyora?

— Compto vinticin anys.

— Molt be. Però ara digui-m els que no compta.

DIALEG

— Home, vens com l'anell al dit. Qui té raó de nosaltres dos? Aquest...

— Un i altre.

— Això no pot ser; precisament jo sostinc...

— Es clar, precisament jo sostinc lo mateix!

BON RECLAM

— El senyor dentista?

— Servidor de vostè.

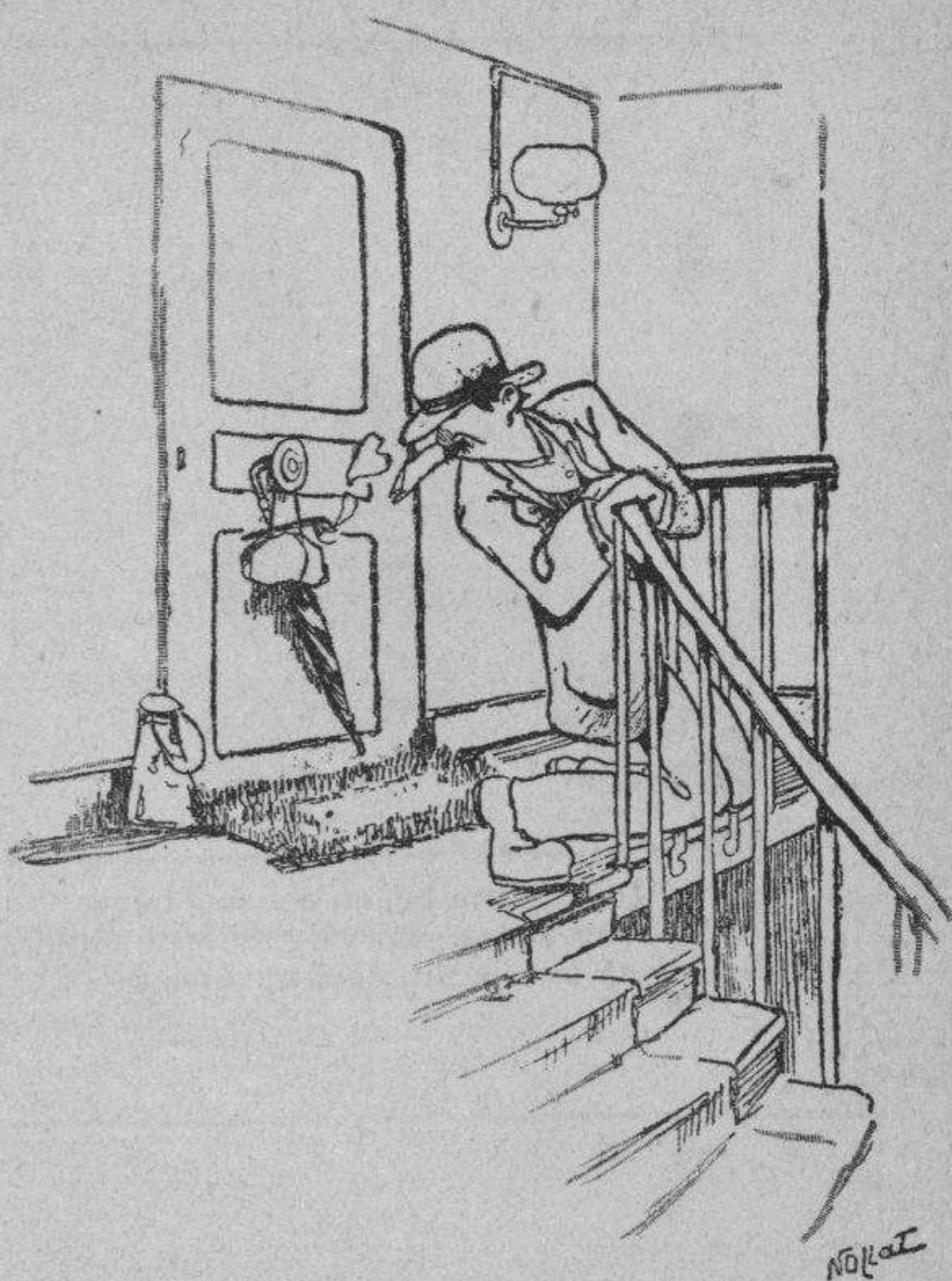
(De *Le Journal*, de París)

L'AUSCULTACIÓ

— No ho sab, senyor metge, que no està gens be això d'escoltar darrera les portes?

(De *Le Journal*, de París)

— Obre-m, o'm bec tota la llet!

(Del *Lustige Blätter*, de Berlín)

eren ja de la més íntima coneixença dels celtas, dels fenicis, dels caldeus i dels siríacs, es a dir, que resulten coses més velles que la fulla de figuera que va fer de camisa al pare Adam.

Procedint, doncs, per aquest sistema, ara's dona als Estats Units com a gran novitat la impressió fotogràfica indeleble sobre la pell humana, quan tenim encara entre'ls indígenes nord-americans una colla de tribus que practiquen el tatuatge des de molts anys abans que a Colom li sortís la primera dent.

Lo cert es, malgrat la poca novitat d'aquesta moda, que ha estat agafada amb veritable furor per lo més escullit de la societat iankí, en especial per part del sexe feble, essent moltíssimes les *miss* que, per donar una prova d'estimació als llurs promesos, se fan mapar la llur adorable imatge al clatell, en un braç o a la munyeca, delicada atenció a la qual l'estimat correspon amb altre tant.

Ara no'ls dic res de lo que deu succeir si els nord-americans són tant inconstants en l'estimar com nosaltres els meridionals. Si aixís es,

— Procurin que'ls vagon estiguin ben calents, no fos cas que les relacions de la meva filla's refredessin.

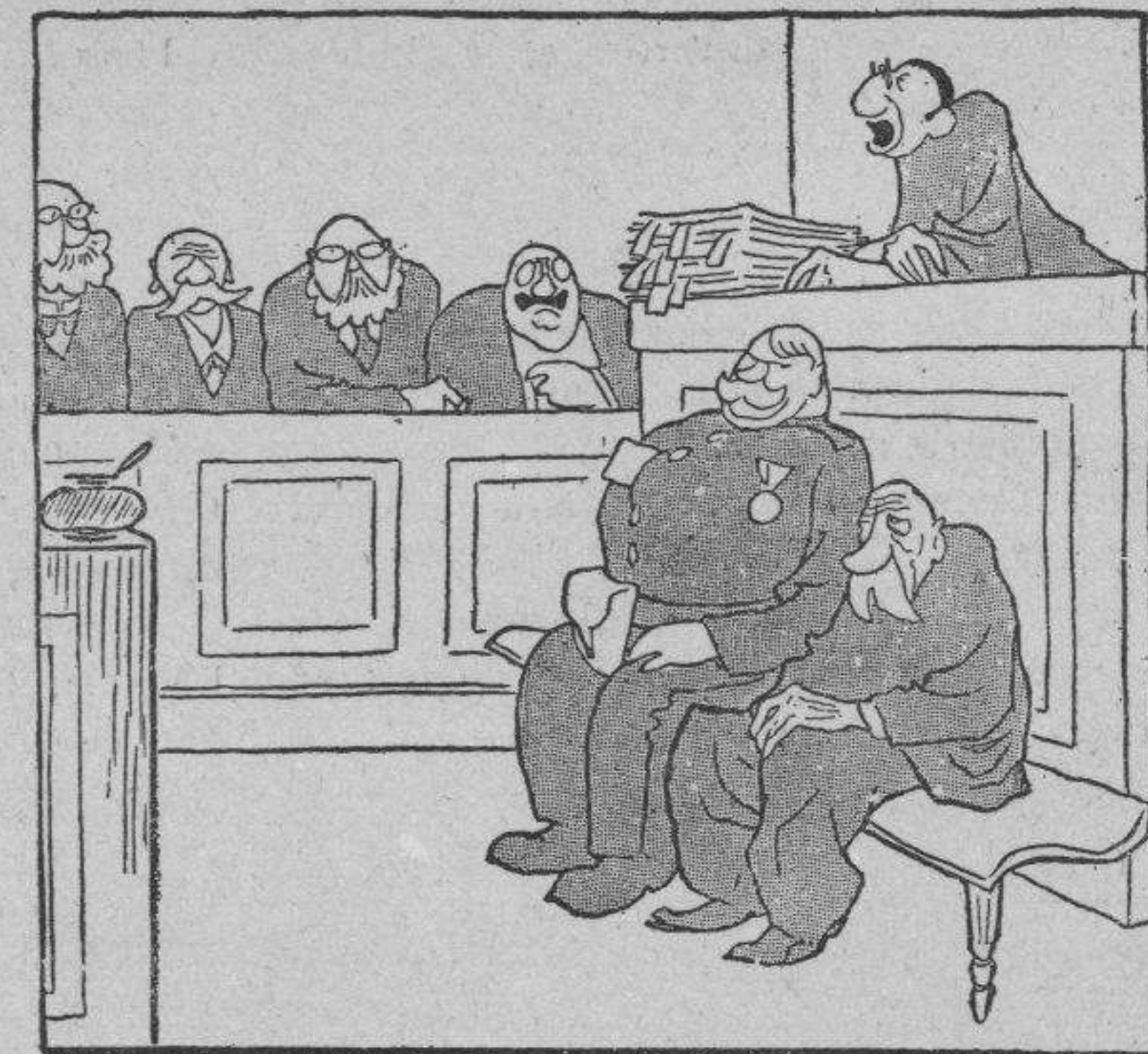
(Del *Jugend*, de Munich)

— I s'hi dorm be, en aquests bancs?
 — Devegades. Air vaig tenir-ne un que no'm va deixar dormir en tota la nit, de tant roncar.
 (Del *Simplicissimus*, de Munich)

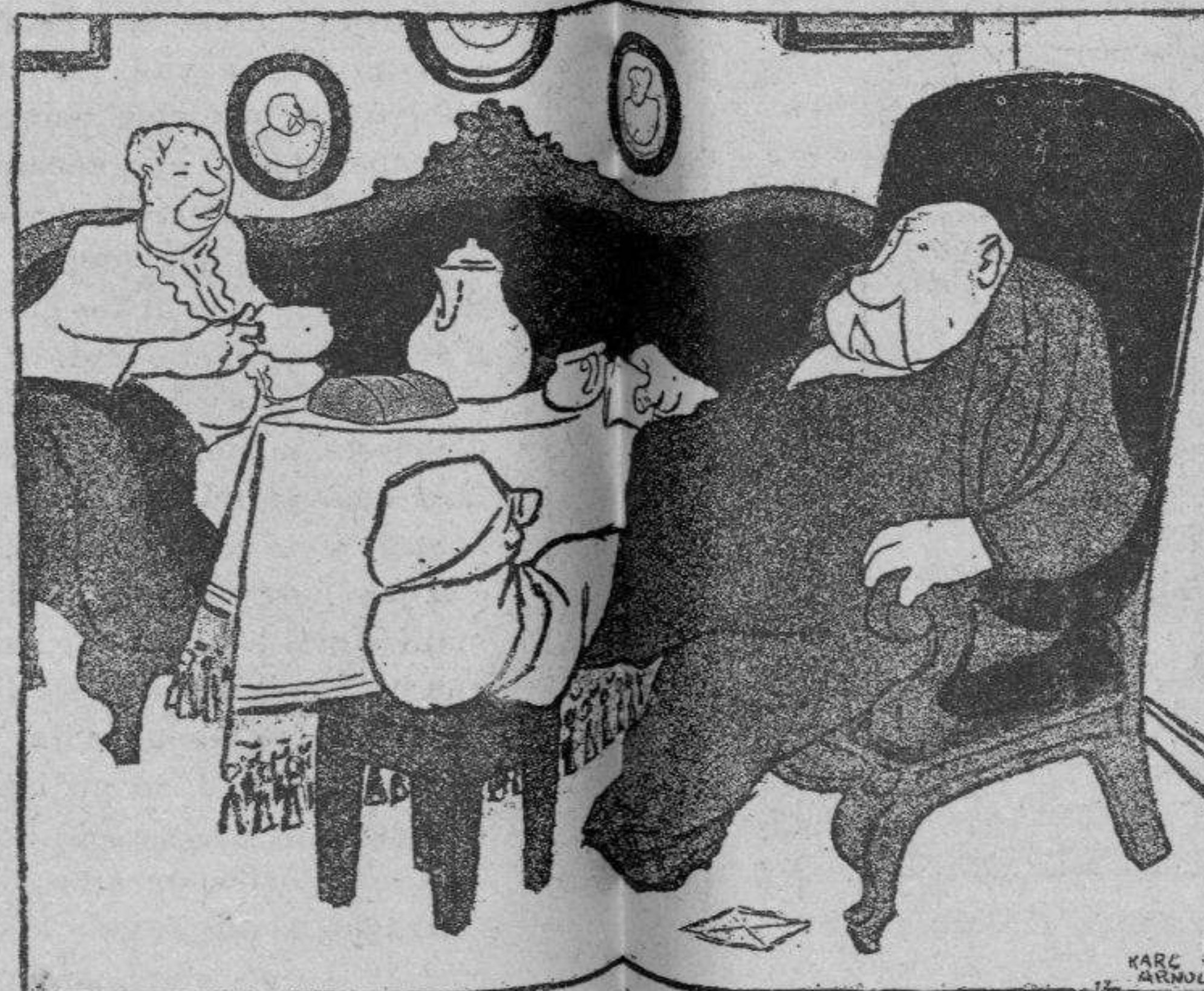
— No s'hauria pas fet mal, senyor?
 — No, gracies a Deu. La meva sogra es a baix de tot i m'ha fet de matalas.
 (De *Le Sourire*, de Paris)

UNA DEFENSA ORIGINAL
 — I jo asseguro, senyors del jurat, que'l meu defen-sat no va cometre el lladronici de que se l'acusa, ja que sols se va proposar impressionar una pelicula de cine.
 (Del *Jugend*, de Munich)

RAÓ DE SENTIMENT
 — En el baix Orange ens vàrem veure obligats a menjar-nos una mare i les seves dugues filles.
 — I vareu tenir valor per menjar-vos la mare, també?
 — Francament, va faltar-nos cor pera separar-la de les seves nenes.
 (De *Le Rire*, de Paris)

— Has vist quin atreviment i quina poca-vergonya? Convidar-me a mi a un partit de football!
 (Del *Simplicissimus*, de Munich)

— Ara ja hem fet cent mil morts; ja som un poble civilitzat!
 (Del *Simplicissimus*, de Munich)

segurament que hi haurà més d'un individu o *individa* amb els cossos respectius convertits en veritables aparadors de cà'n Napoleon.

El sol en conserva

Està previst pels sabis l'acabament, en període més o menys llunyà, de les mines de carbó que proporcionen combustible a la indústria mundial.

Què passarà quan se pronuncii la frase sacramental de *se acabó el carbón?*

Res, si's realitzen els projectes d'un eminent enginyer anglès que's troba estudiant la manera d'aprofitar l'energia dels raigs solars com a força motriu.

A l'efecte ha inventat una immensíssima pila, que, col·locada en lloc convenient, això es, en una regió excepcionalment assolida, acumularia les calories necessaries pera moure totes les màquines que's tingués per convenient.

Sembla que aquest míster s'ha fixat en una zona aont pot dir-se que no hi plou mai, i que s'extén de la costa NE d'Àfrica fins a la Mongòlia, essent la seva extensió de 10,000 kilòmetres de longitud per 1,500 d'amplada. Comprèn l'esmentada zona les costes del sud de la Mediterrània, l'alt Egipte, quasi tot el Mar Roig, una part de la Síria, les regions regades pel Tigris i l'Eufrates, l'Àrabia, la Persia, el Tibet i la Mongòlia. Els sabis han calculat que en aquestes immenses extensions de

51-IX

(Del *Simplicissimus*, de Munich)

CONVERSA HIGH LIFE

- Y vostè menja pèsols, senyoreta?
- No, perquè sempre rellisquen de la forquilla.

territori (considerant el rendiment mínim) se podria obtenir un total de 1,800 milions de calories, proporcionades per 18,000 màquines mogudes pel calor solar, que funcionessin nou hores diàries. Aquest rendiment, que podria ser sobrepujat en molt, excedeix considerablement al que representa la força motriu actual de totes les manufactures d'ambdós mons.

Pel que's veu, i en termes vulgars pot dir-se, a lo que's tira es a posar el sol en conserva per aprofitar-lo pera usos alguns dels quals desdiran, segurament, de la noblesa de l'astre rei.

Pel demés, quan definitivament el calor solar se distini a força motriu serà de raó modificar el còdig penal adicionant-hi un nou delict: el de pendre el sol, que serà tant castigat com avui pugui ser-ho el de pendre carbó.

De totes maneres, planyem sincerament als obrers de les fàbriques del futur: a l'hivern, com aquell, pero a l'estiu ha de ser ben penós haver de treballar amb sol encara que s'estigui a sota cobert.

Una escola model

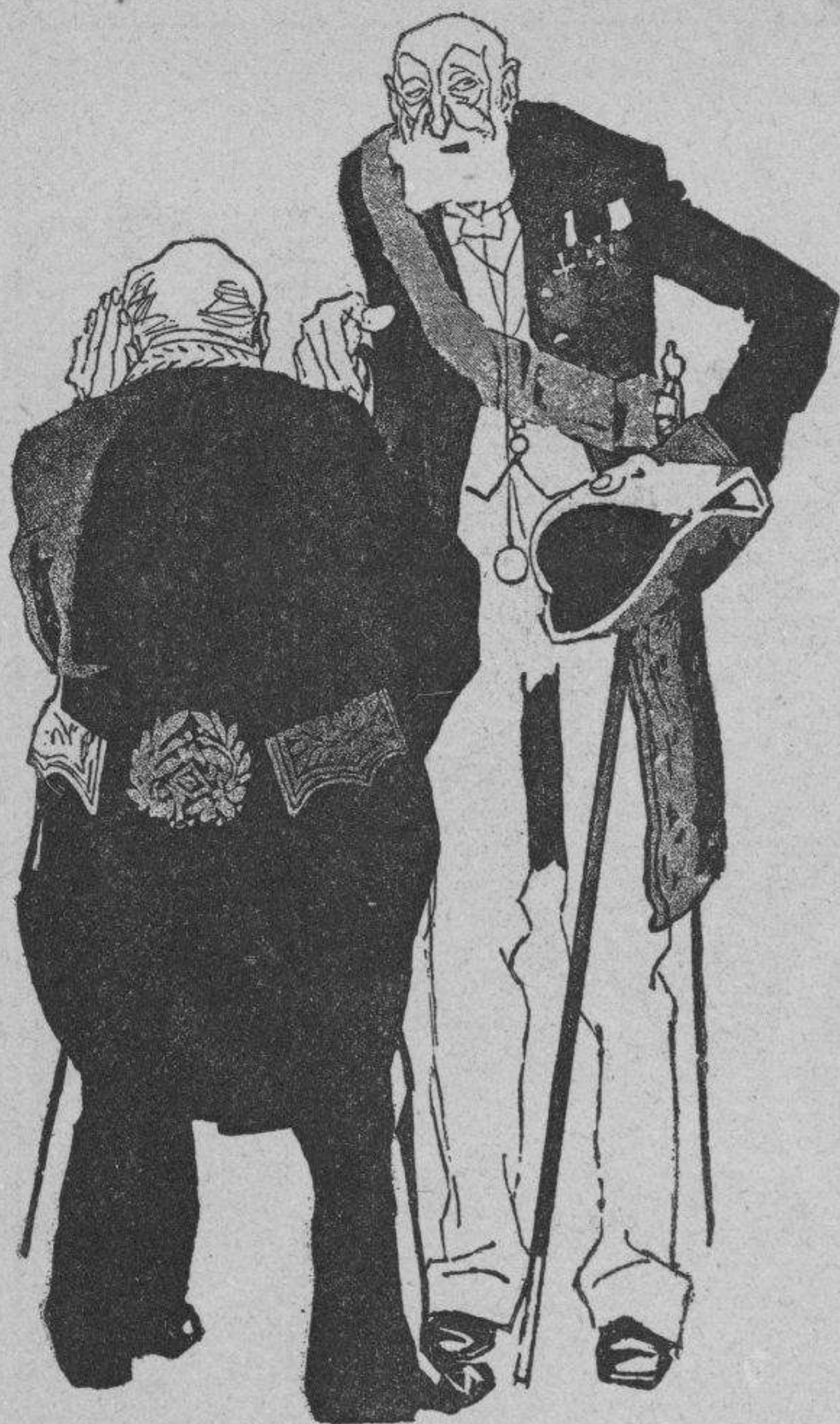
A la ciutat de Xicago s'acaba d'inaugurar, amb tota la cerimònia que corresponia al cas, una escola de borratxos que a càrrec funcionarà de dos o tres catedràtics que són mestres consumats en la utilíssima ciència de sabè agafà be el *gat*. An allà hi podran aprendre, els senyors matriculats, la forma d'aixecà el colze amb elegància i amb art, ja s'amb vi o amb cervesa, amb a guardent o amb conyac. L'objecte d'aquesta Escola es, com ja podran pensar, corretgir els espectacles poc ni gens edificants que solen donar els *mones* armant xivarri i saraus o, lo que es pitjor encara, anant a cops i a pinyacs amb el primer individu

—Desenganyi-s, estimat Roosevelt: ningú creurà que'ns haguem deixat apalliar per gust.

(Del *Simplícissimus*, de Munich)

que se'ls entravessa al pas. També's proposa l'Escola evitar, per altra part, que els que estan *belgues* les donguin per la banda funeral, fent relació de llurs penes o explicant calamitats d'epidemies i naufragis, de terratrèmols i aiguats, lo qual resulta una llauna per qui els tingui d'escoltar. Però això ja està acabant-se, puix que ara, per molts pocs rals (els que's paguen de matrícula en el col·legi esmentat), podran aprendre els borratxos a ser alegres com cal; i aixís, en plena *bullida*,

ENTRE DIPLOMATICIS

— Per mi no hi ha tal guerra dels Balkans. Quan un home tant formal com l'ambaixador de Rússia va dir-me que no hi hauria guerra, jo no tinc motiu pera dubtar de la seva paraula.

(Del *Simplicissimus*, de Munich)

per més *vigues i envigats* que estiguin, no faran coses que se'ls puguin afrontar, i divertiran el públic, que es a tot allò que's va. Aixís la gent podrà veure-ls conversant amb els fanals, tirar discursos, dir versos, puntejar el *kake-walk* o parodiar els gestes den Roosevelt o den Taft. A l'objecte que'ls alumnes se puguin ben practicar, ha adquirit la dita Escola un extens material d'ensenyança, o pedagògic, que no hi ha més que contar: Barrils de xerès, de màlaga, de burdeus, de priorat,

de rom, de *mono*, de canya i d'aiguarent del de Valls. Aixís el cas podrà dar-se de que quan algun *xispat* se passegi per Xicago fent *esses* a cada pas, sense merèixer repulsa per res que pugui sê en dany, digui la gent quan el vegi, sa correcció ponderant:
— I que be sab dur la *curdal* D'això se'n diu sê aplicat!

BONS MOTS

EVIDENTMENT

Un capellà pregunta a un nen que sab molt de doctrina (segons diu son pare):

— Quants Deus hi ha?

— Dos, — respon el nen decididament.

A lo qual afegeix son pare, amatent:

— Veu si en sab?... Tot just s'ha equivocat d'un.

* * *

EN UN MEETING DE CECS

Diu el president:

— Senyors: l'objecte d'aquesta reunió es perquè cada hu de nosaltres vinga a exposar la seva manera de veure...

Un dels concurrents, recelós:

— Ui, *mano*, ja't veig venir!

* * *

CADA HU A LO SEU

La filla d'un aficionat a aixecar el colze va posar-se a llegir en veu alta la *Historia Sagrada*, i a l'arribar al diluvi el seu pare la interromp dient-li:

— Aigua durant quaranta dies? Passem, filla, passem a les bodes de Canà.

* * *

BON SISTEMA

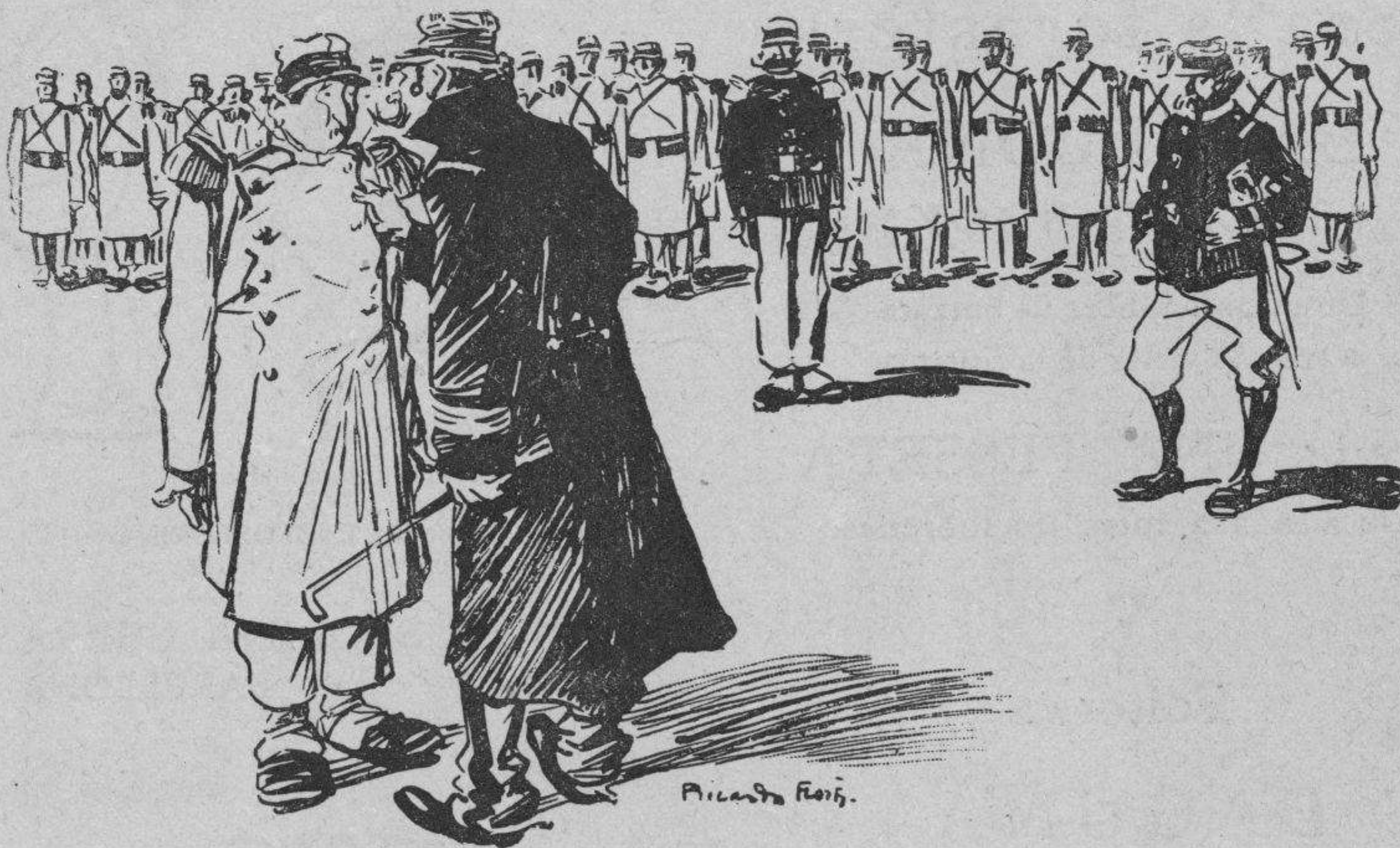
Un subjecte molt covard diu a un amic seu:

— Aquesta setmana m'han donat tres bofetades, i ja compendras que no estic disposat a que'm peguin cada dia.

— Home, perquè no poses dia de rebre?

ELS PRÍnceps DE L'HUMOR. — Ricard Flores (França)

— Minyó, podeu ben alabar-vos d'haver tingut la sort de que se us hagi mort el pare, perquè sense això no haguereu pas tingut vacances.

— Sou vos, el brau genet que ha portat la carta? En una guerra de debò us haurien mort.
— Oh! tranquil·litzi-s, mon general. En una guerra de debò potser no l'hauria portada, la carta!

Un gran present de Nadal pera'ls forasters

BARCELONA (POCKET-BOOK)

Un magnífic llibre de butxaca
✕ amb 50 vistes de la ciutat ✕

Preu : UNA PESSETA

De venda a totes les llibreríes

Editors :

BAGUÑÀ I CORNET

Mallorca, 192

Telèfon 7452

BARCELONA

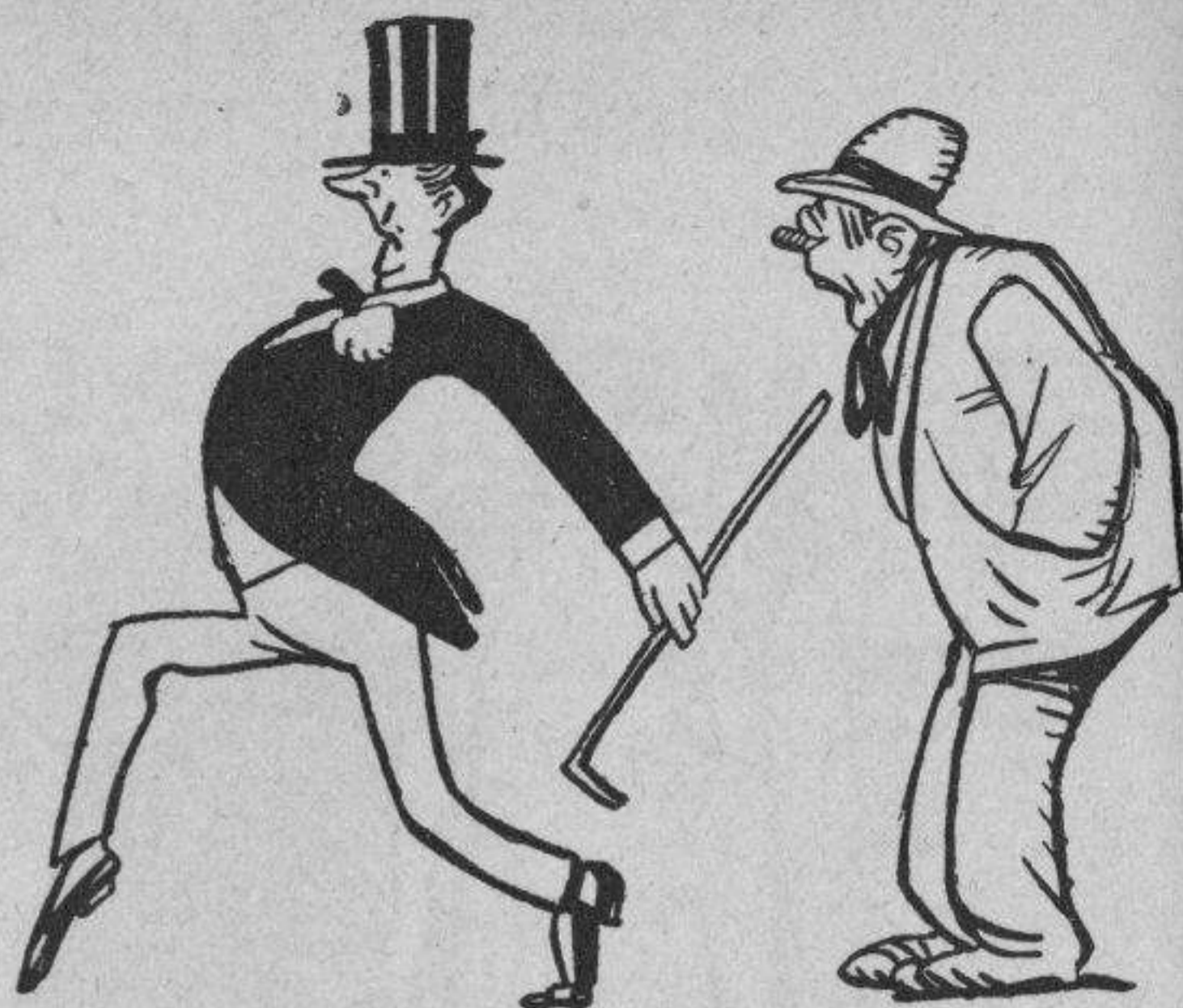

— Pueblo muy fuerte ha de ser
el que haga esta Revista;
con ediciones así
es muy fácil la conquista.

“ÁFRICA” se publica mensualmente

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

Pasaje Mercader, 4 :: BARCELONA

Pasea con gran donaire
y con elegancia que aterra,
y es que usa **ENOFOSFORINA**
que fabrica Antonio Serra.

ENOFOSFORINA SERRA
Pelayo, 9 **BARCELONA**

MONDIAL HUMOR

Número corrent. 10 cèntims
Números atrassats. 20 »

SUSCRIPCIÓ

Espanya 6 pessetes any
Extranger 8 francs »

Pagat per anualitats anticipades

Corresponsal a Madrid : **JOAN VIDAL MARTÍ**
Cardenal Cisneros, 37, principal

SE REBEN SUSCRIPCIONS

Corresponsal a Valencia : **Vicents Pastor** : Victoria, 11, pral.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

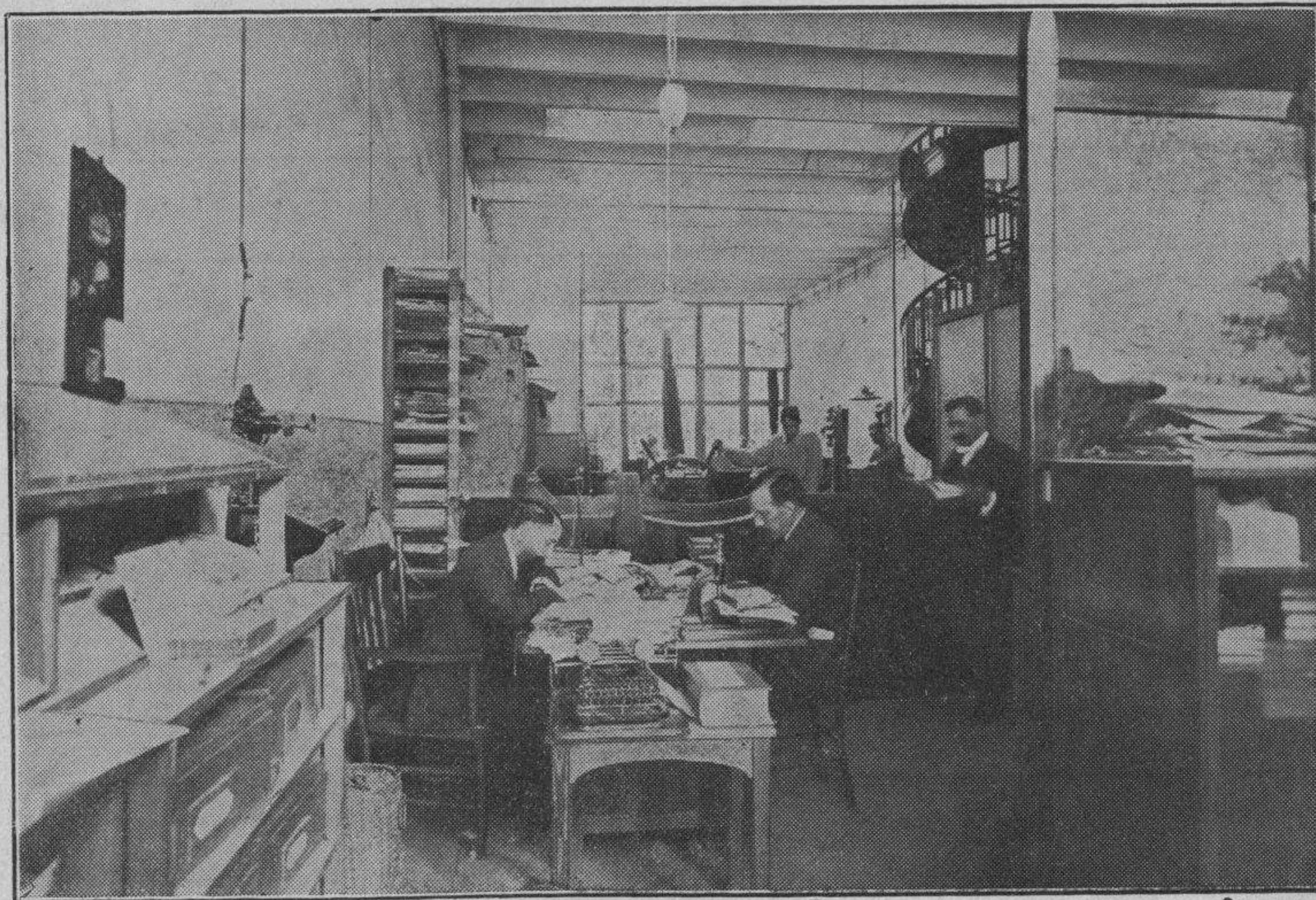
Mallorca, 192 :: **BARCELONA**

Grans tallers de Gravat

DE LA CASA

BAGUÑÀ I CORNET

Una de les dependències de la casa

Els més perfectes, ràpids i moderns

Els únics a Espanya que graven a màquina per medi de les elèctriques d'imàn
càustic de Berlín

Mallorca, 192 :: BARCELONA :: Teléfon 7452

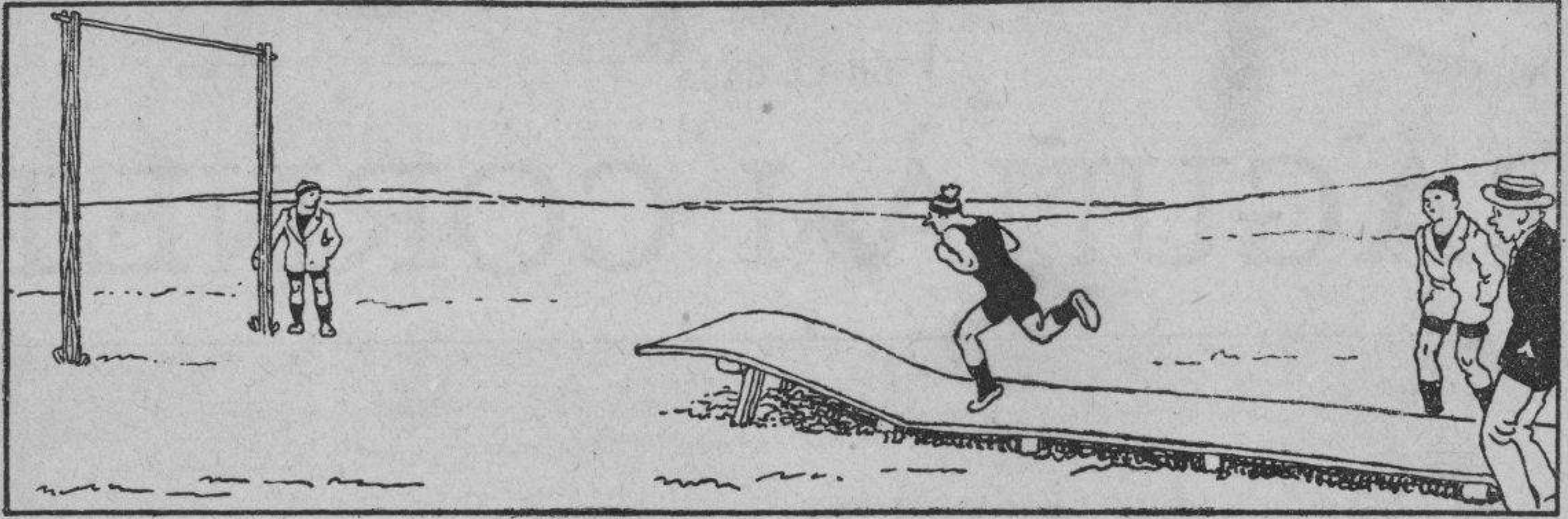
Les mellors
bicicletes?

SANROMÀ

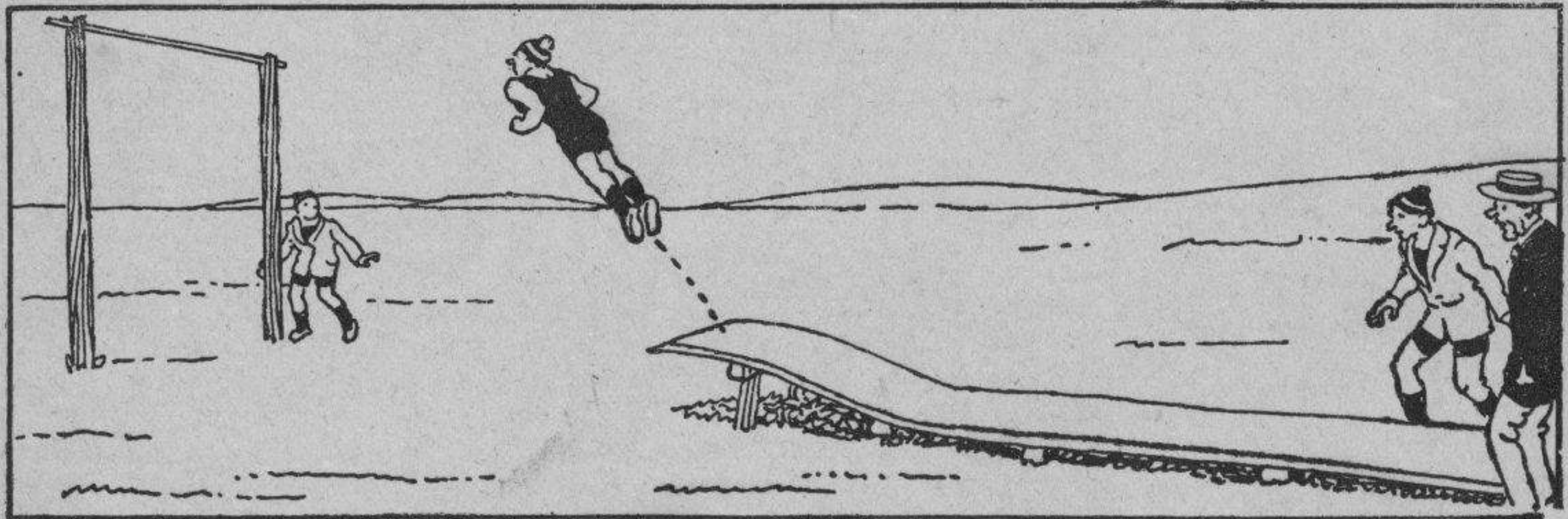
Balmes, 62
BARCELONA

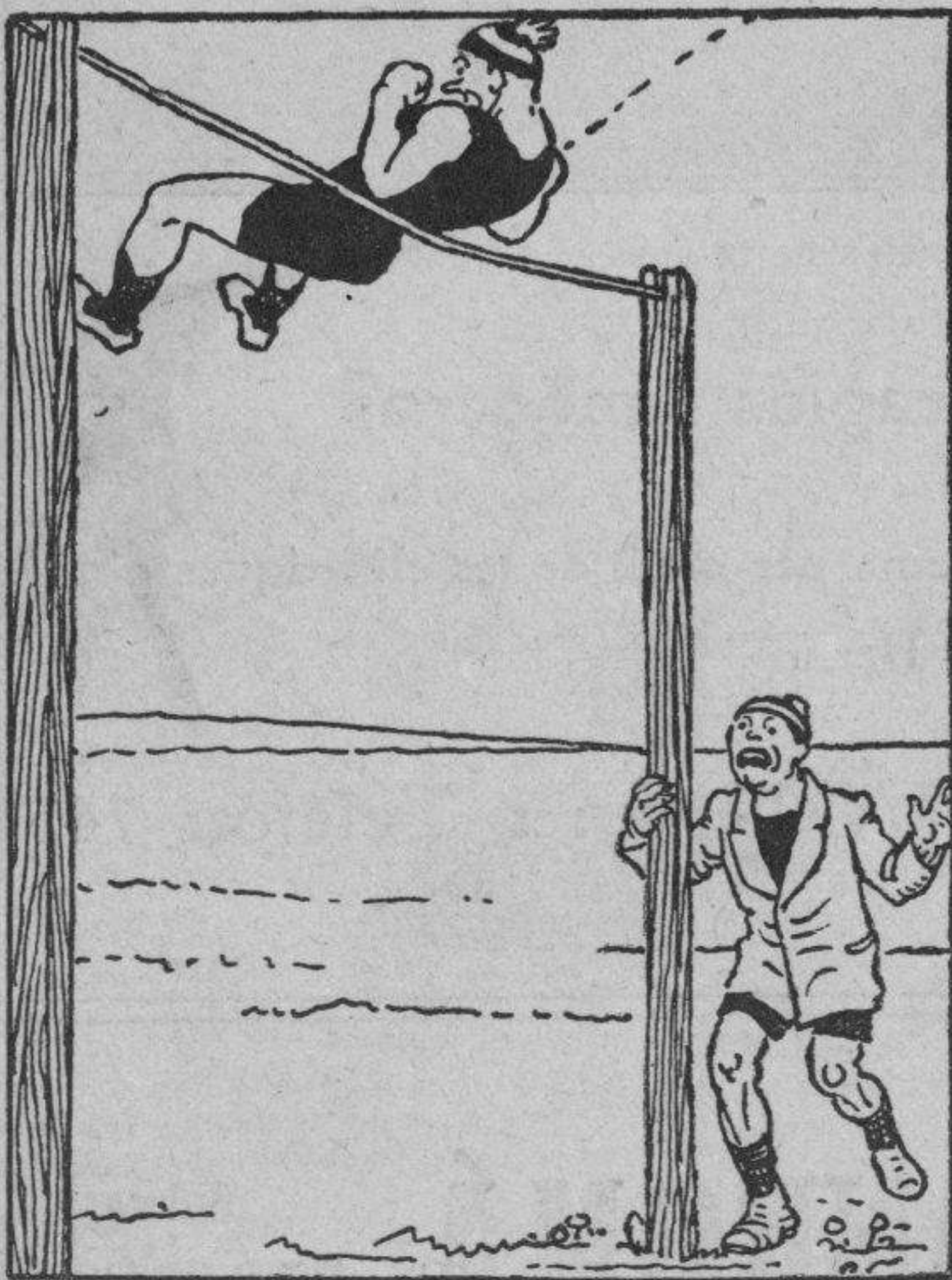
ECOS DE SPORT

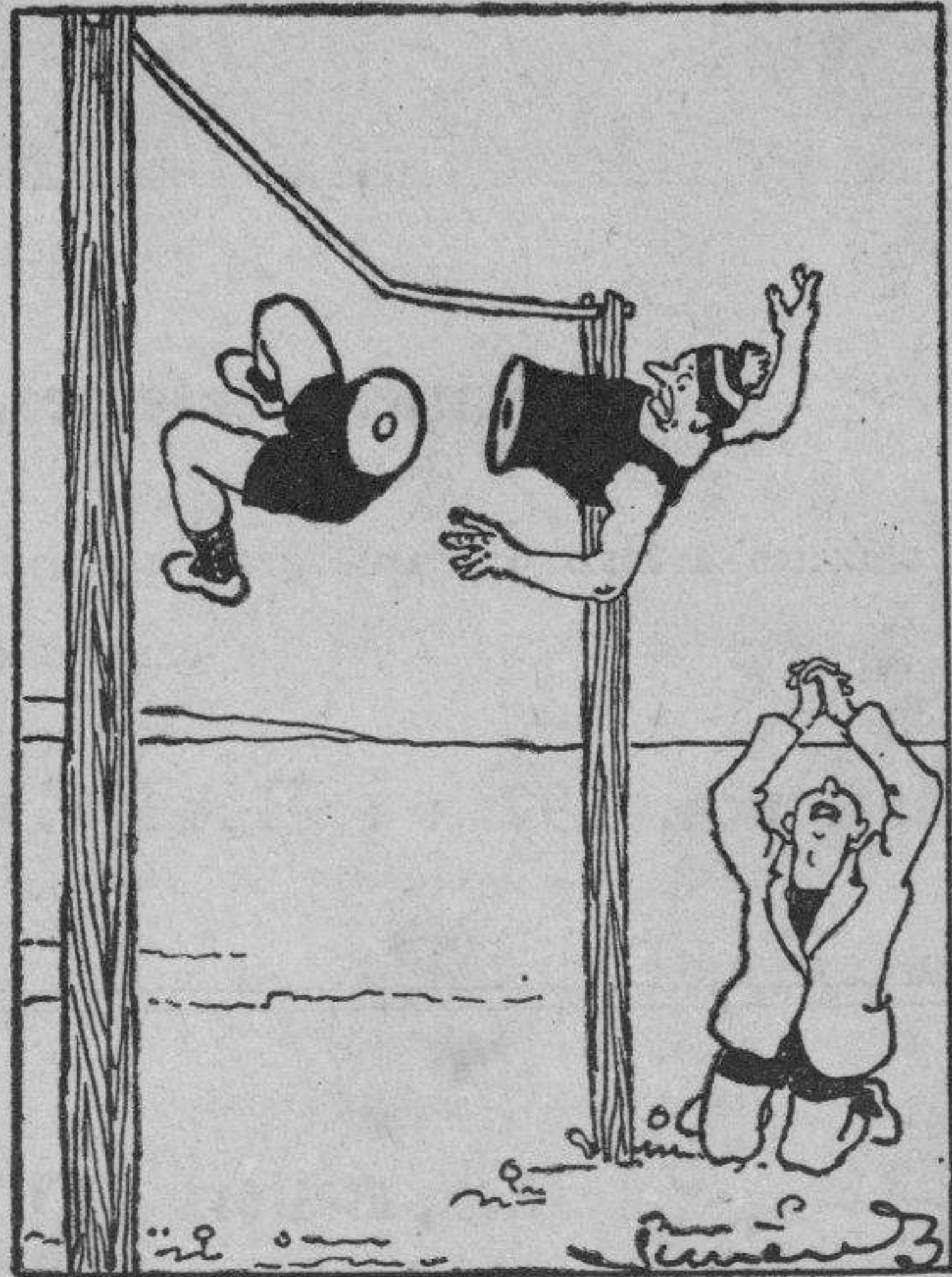
Per voler esser el campió...

... del salt a dos cents cinquanta...

... va tenir una mort semblanta...

... a la d'un troç de sabó.

MONDIAL HUMOR